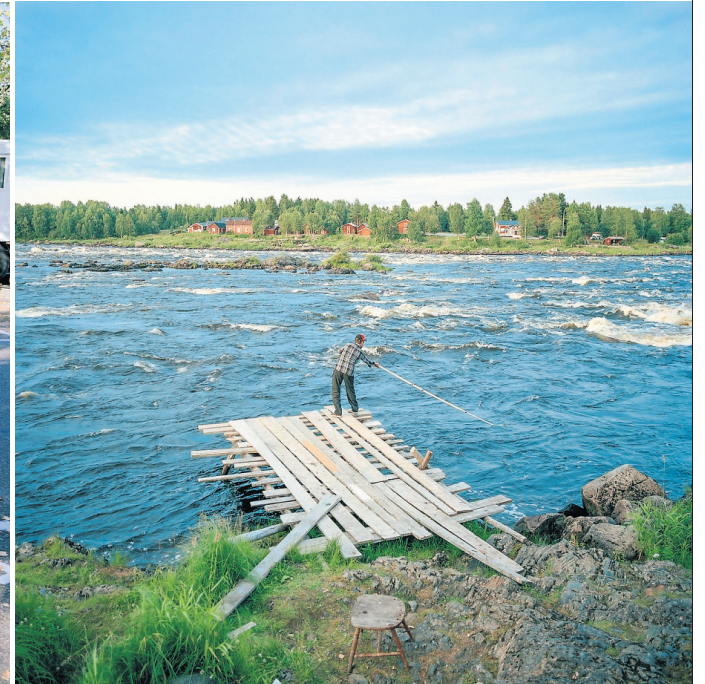

FOTO'S VALERIO VINCENZO

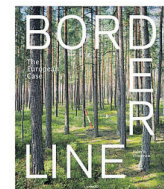

GRENSGEVAL

Overal op de wereld verrijzen muren en hekwerken langs grenzen. De bouw roept heimwee op naar onbewaakte grenslijnen. De Italiaanse fotograaf Valerio Vincenzo geeft ze nieuw leven. Tot 1914, als Europa zichzelf in puin schiet met zijn eerste allesvernietigende wereldoorlog, kan iedereen gaan en staan waar hij wil. Grenzen zijn porous. Paspoort, visum, formulieren? Niet nodig. Grenzen liggen er slechts om te passeren, niet om tegen te houden. De wereld is van iedereen.

Na 1914 storten overheden zich op een nieuwe taak: grensbewaking. Met wachthuizen, stopborden, slagbomen en nors kijkende grenswachten. De meest afzichtelijke grens komt in Oost-Europa: het IJzeren Gordijn. Fotograaf Vincenzo zoekt naar een eerbetoon voor de dankzij het Schengenakkoord herwonnen vrijheid van verkeer in Europa.

Gewapend met zijn camera begint hij in 2007 aan een tocht kriskras door Europa. Van Portugal tot Bulgarije, van Finland tot Griekenland. Langs de bijna 20.000 kilometer lange grenzen van de Europese Unie en het Schengen-gebied. Na tien jaar is zijn mooiste werk gebundeld in het fotoboek *Borderline*. Op deze pagina's een aantal van de foto's die Vincenzo maakte.

Borderline door Valerio Vincenzo.
Uitgeverij Lannoo.
Engels- en Franstalig.
Prijs: 40 euro (192 blz.).

Boven, van links naar rechts: in Oostenrijk is het gras groener dan in Tsjechië; een kip loopt van België (Baarle-Hertog) naar Nederland (Baarle-Nassau); deze man staat in Zweden, aan de overkant ligt Finland.
Onder, van links naar rechts: het drielandpunt bij Vaals (Nederland, Duitsland, België); een houten vlonder verbindt Duitsland en Polen aan het strand van de Oostzee.